

bigfishsummer

Νοσταλγία

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο : **BIG FISH**

Ημερομηνία: Κυριακή, 03-07-2011

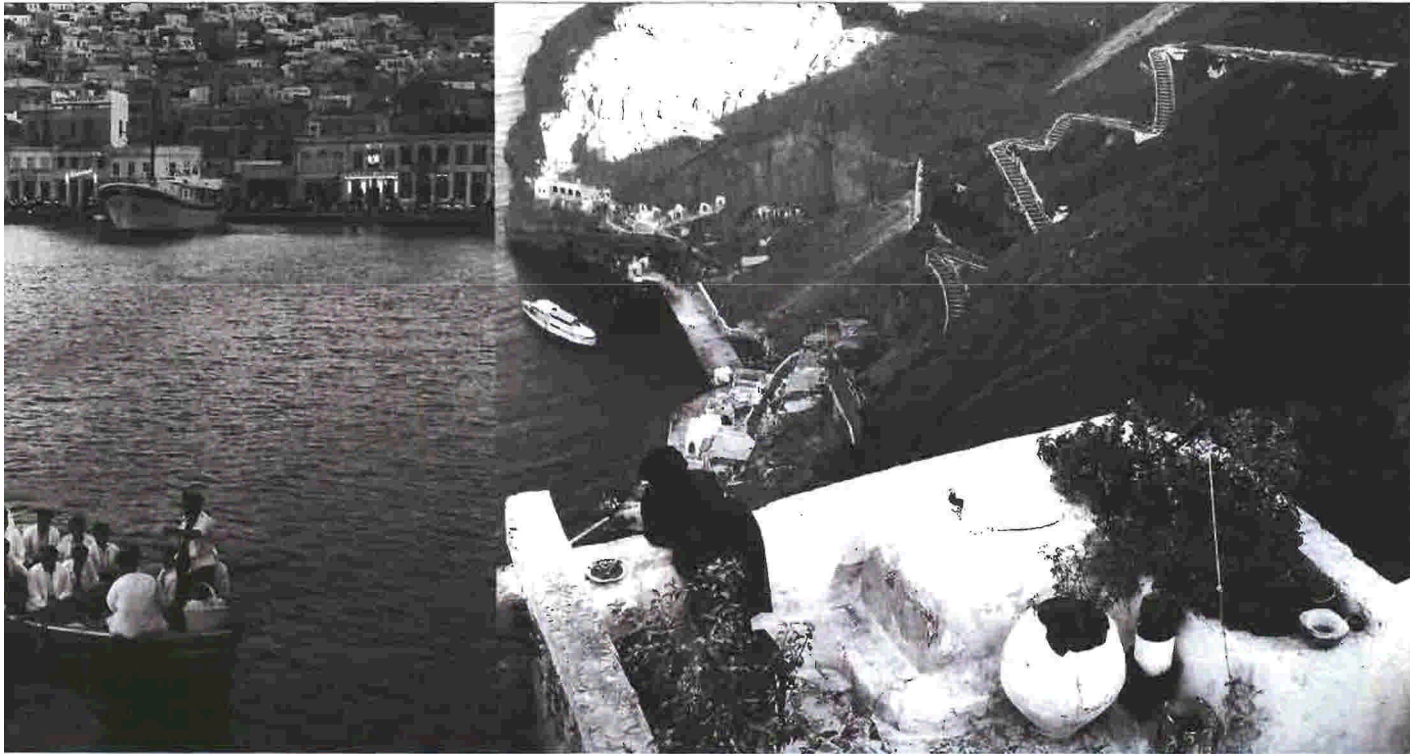
Σελίδα: 132,133,134,135 (2 από 4)

Μέγεθος: 2180 cm²

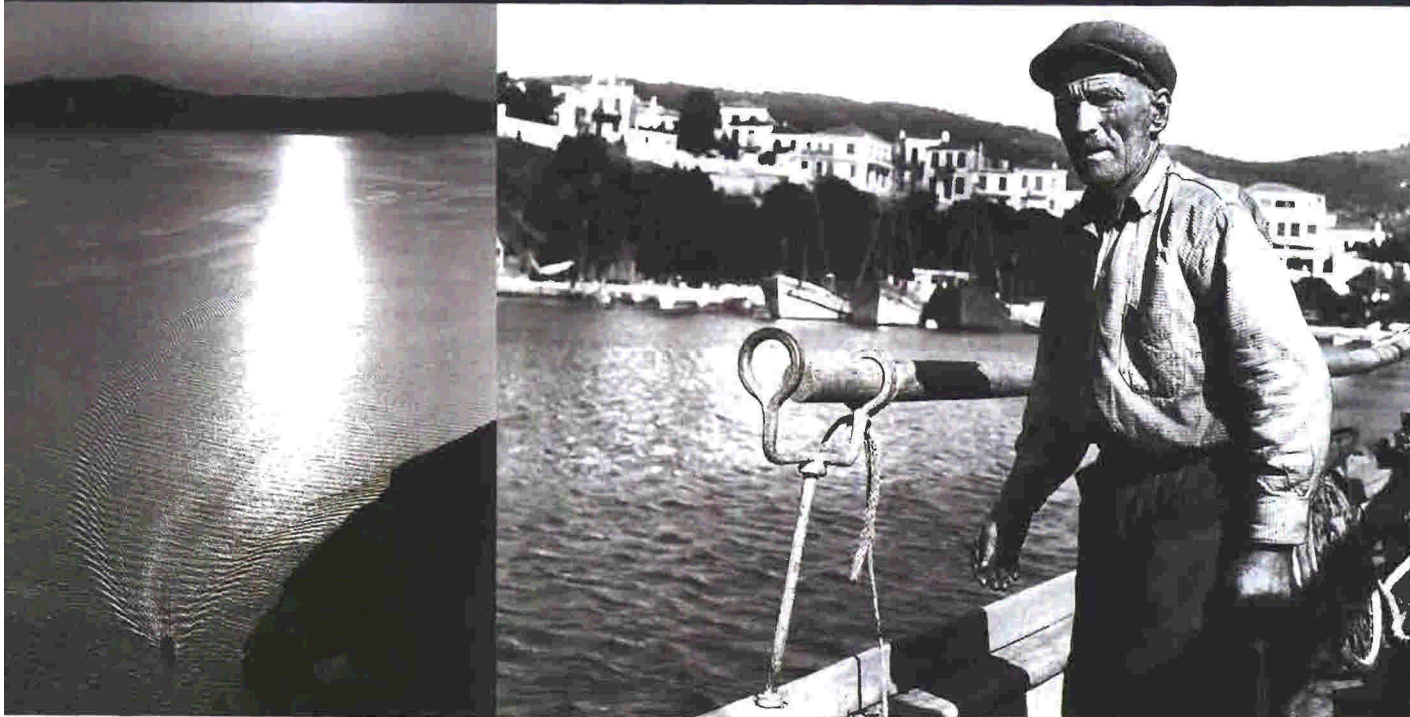
Μέση κυκλοφορία: 105180

Επικοινωνία εντύπου: (210) 6834.444

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

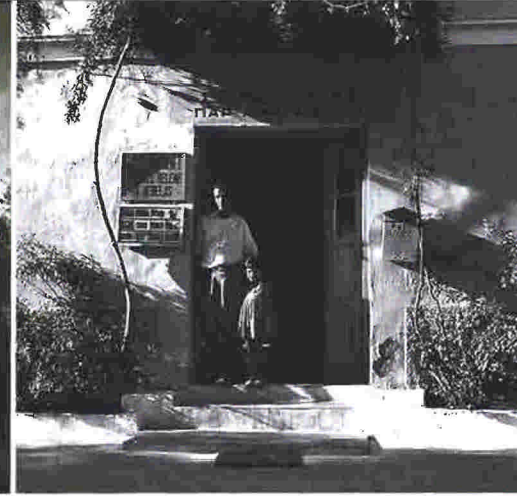
ΘΕΡΙΝΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ 50
ROBERT MCCABE
ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΘΡΟΤΗΤΑΣ
ΚΕΙΜΕΝΟ: ΤΙΝΑ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ

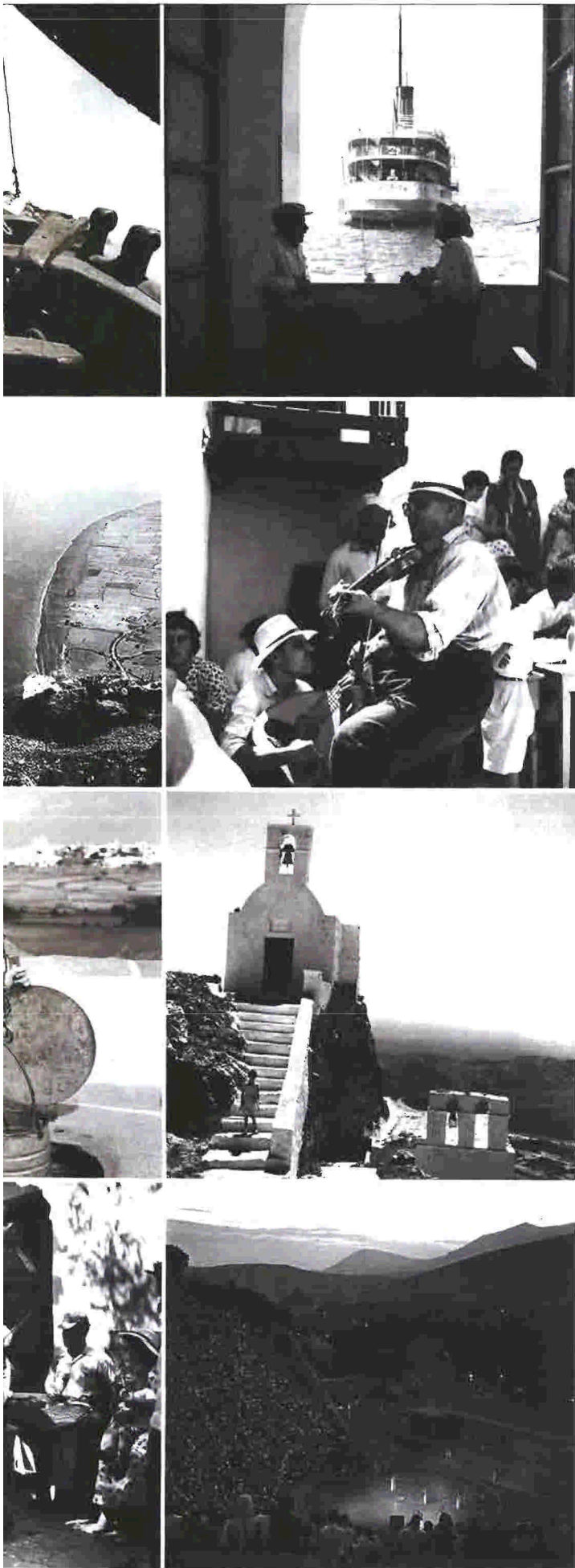

bigfishsummer

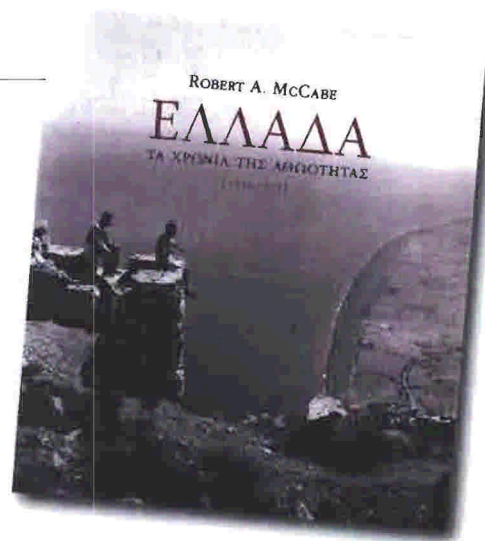
Νοσταλγία

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο : **BIG FISH**
 Ημερομηνία: Κυριακή, 03-07-2011
 Σελίδα: 132,133,134,135 (4 από 4)
 Μέγεθος: 2180 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 105180
 Επικοινωνία εντύπου: (210) 6834.444
 Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Αν ο σκοπός του ΜακΚέιμπ ήταν να μιλήσει η Ελλάδα στην ψυχή με απλό τρόπο, και να ξαναζωντανέψει στον θεατή τη νοσταλγία που φώτισε στην καρδιά του φωτογράφου, τότε αναμφίβολα τα κατάφερε. Ο φωτογράφος ήταν ακριβώς στο ραντεβού του με την αιωνιότητα. Τα σκίτσινθρα του θρούσημα του νοσταλγικού ρομαντισμού του ΜακΚέιμπ υπάρχουν δύσκολα στις φωτογραφίες του: φτωχοί άνθρωποι την ώρα που μοιράζονται ψάρια και μια νιεμότα πάνω σε ασπράκιμα-τα από εφημερίδες και αθήρια που γαρτάρουν με βιοτή τη καρδιά τους. Οι φωτογραφίες του Ρόμπερτ ΜακΚέιμπ (σημολογικά 111 στον αριθμό), τραβηγμένες με μίλι-νη Rolleiflex, απαρτίζουν το βιβλίο «Ελλάδα, τα χρόνια της αβυσσότητας 1954-1965», το οποίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη και ήδη βρίσκεται στην τέταρτη έκδοσή του. Εξήντα από αυτές αποτέλεσαν και το αντικείμενο έκθεσης που οργανώσαν από κοινού το Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου σε συνεργασία με το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης.

Ο ΜΑΚΚΕΪΜΠ ΗΤΑΝ ΑΠΟΛΥΤΑ ΣΥΝΕΠΗΣ ΣΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

ΕΦΤΑΣΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ σχεδόν τυχαία, ταξιδεύοντας με τον αδελφό μου. Τότε ονειρευόμουν τη Γαλλία, αλλά ένας φίλος του αδελφού μου από το κολέγιο μας κάλεσε στο σπίτι του για ένα δεκαήμερο. Τελικά μείναμε στην Ελλάδα ολόκληρο το καλοκαίρι». Η εξομολόγηση του διάσημου φωτογράφου Ρόμπερτ ΜακΚέιμπ δεν αναφέρεται μόνο στο πρώτο του ταξίδι στην Ελλάδα, αλλά και στην αρχή ενός μεγάλου έρωτα που έμελλε να κρατήσει για καιρό. Η θάλασσα που όργωναν μόνο ξυπόλυτοι ψαράδες, οι αβυσσώμενες ταράτσες από όπου αντάρκιζε κανείς κατευθείαν τα αστέρια, η σχεδόν ποιητική προσφορά των απλών ανθρώπων προς τον ξένο, όλα αυτά τα στοιχεία της Ελλάδας τις δεκαετίες '50 και του '60 μάγεψαν τον ΜακΚέιμπ ώστε να της αφιερώσει τις καλύτερες φωτογραφίες του. Όπως ομολογεί και ο ίδιος, κομπάζοντας σχεδόν, ήταν από τους πρώτους που πατούσαν το πόδι τους στις Κυκλάδες, σε μια περίοδο που η λέξη «τουρίστας» υπήρχε μόνο στα λεξικά και τις αγάπες με μια αθώα ειλικρίνεια, μια απλότητα την οποία τόνιζε και ως μόνιμο μόντο στις φωτογραφίες του. Εξου και το γοηπευτικά απλούστατο ασπρόμαυρο αυτών. «Αν η φωτογραφία παραμένει εξίσου έντονη και στο ασπρόμαυρο, τότε ξέρεις ότι έχεις πετύχει», δήλωνε ο ίδιος, επιμένοντας ότι η απλότητα της Ελλάδας δεν ήταν μόνο τα τοπία της αλλά η καθαρότητα των ανθρώπων. «Ο δήμαρχος της Ιου μάς είχε παραχωρήσει το κρεβάτι του όταν είχαμε επισκεφτεί το νησί με έναν φίλο μου γιατρό από τη Νέα Υόρκη. Επρόκειτο κατά κάποιον τρόπο για την επιβεβαίωση της ομηρικής φιλοξενίας». Αποσπάσματα μικρά σε μέγεθος αλλά μεγάλα στη νοσταλγική μνήμη του ΜακΚέιμπ που δεν σταματά στα όρια ενός φωτογραφικού εστιαντέ. Συνεχίζει απαθανατίζοντας ψυχές, ανθρώπινες συνθήκες, ζώες στο πραγματικό μέγεθός τους. «Το ξέρω ότι οι πρώτες μου φωτογραφίες από την Ελλάδα αναδεικνύουν μια απόλυτα ποιητική ματιά για τη χώρα», απαντά ο ίδιος, έχοντας βαθιά επίγνωση του αθώου ρομαντισμού με τον οποίο αιχμαλώτισε τη χώρα μας στις φωτογραφίες του. ■